

at naar Boet har afhændet Genstanden eller i øvrigt for egen Regning raadet saaledes over den, at den ikke kan tilbageleveres i væsentlig uforandret Stand, har Sælgeren Ret til at anse Boet som indtraadt i Købet. Det er altsaa, naar Boet har fundet det rigtigt af Hensyn til sine Interesser at afhænde den mere eller mindre letfordærlige Vare, at Sælgeren kan komme og sige: nu har Boet raadet over den, nu fordrer jeg, at dette indtræder som Køber og betaler mig fuld Værdi, medens de andre maa nøjes med de Procenter, der kan blive i Konkursboet. Jeg finder begge de paaankede Paragraffer i hvert Fald mindre heldigt affattede.

Nellemann: Jeg ønsker blot at gøre et Par Bemærkninger overfor de sidste ærede Talere. Som jeg sagde før, kan der jo være forskellige Meninger om en Regel som den, der gives i § 39, og man ser da ogsaa, at det har været den Kommission, der affattede Lovforslaget, meget vel bevidst, hvilket fremgaar af de Bemærkninger til Paragraffen, som findes i Motiverne, saa vidt jeg husker Side 80. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at den sidste Del af § 39 dog ikke har saa stort et Omraade, som det ærede Medlem (Stilling) antager, for det er jo ikke Meningen, at man skal kunne udøve Standsningsret under Henvisning til Forhold, som forelaa, allerede før Købet kom i Stand. Man har meget vel haft Øjet aabent for, at en saadan Regel kunde have betænkelige Sider, bl. a. den, at der kunde blive Tale om at undersøge hele Mandens Forretning osv., hvilket kunde være i høj Grad skadeligt for ham. Paragraffen taler derfor kun om den Forandring i hans Formueforhold, som foregaar efter Købets Afslutning. Det er altsaa et meget mindre Omraade, man har at bevæge sig paa med Hensyn til sine Betragtninger om, hvorvidt vedkommende kan anses for at være i Stand til at betale eller ej, og det formindsker efter min Mening betydeligt Betænkelighederne ved Bestemmelsen.

Hvad angaar det, der blev udtalt af det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) angaaende § 4, vil jeg dog dertil bemærke, at det jo gerne kan være, at man fra et rent rationelt Standpunkt kunde gøre en saadan Betragtning gældende, som det ærede Medlem gjorde, men det er nu en Gang en Grundsætning, som er kommen ind i vor Næringsret, at man ikke betragter den, der kun arbejder

ved Hjælp af sine Husfolk, sine Børn osv., som egentlig næringsdrivende. Han er saaledes berettiget til at udøve Haandværk og deslige uden Borgerkab eller Næringsbevis, idet man er gaaet ud fra, at den hele Forretning i Almindelighed vil være meget ubetydelig. Denne Opfattelse har, som sagt, fundet Udtryk i vor Næringslovgivning og har hidtil, saa vidt jeg ved, været hævdet, uden at man fra nogen Side har haft noget at indvende derimod. Men naar det er en Grundsætning i Næringslovgivningen, at Folk, der kun arbejde med deres Børn, Hustru og Tyende, ikke anses som staaende i Klasse med andre næringsdrivende, synes jeg, det er ret naturligt, at man har optaget en lignende Bestemmelse i denne Paragraf.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nellemann: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om forandret Affattelse af Søløvens § 166.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3583—84.

Sagen sattes under Forhandling.

Nellemann: Dette lille Lovforslag er jo en naturlig Følge af det foregaaende. I det Øjeblik dette sidste Forslag maatte blive ophøjet til Lov, maa der foretages en Forandring i Søløvens § 166, idet nemlig den Standsningsret, der der er indrømmet, ved Lovforslaget om Køb ikke alene bliver opretholdt, men betydelig udvidet til flere andre Tilfælde. Som Følge deraf bliver Søløvens § 166 uforuden, for saa vidt som den hjemler en Standsningsret. Men det vil vistnok være meget hensigtsmæssigt, saaledes som det her foreslaas, at faa en udtrykkelig Bestemmelse om, at